

Czwartek, 15 marca 2018 r.

P8_TA(2018)0088

Wspólna podstawa opodatkowania osób prawnych ***Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS))****(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)**

(2019/C 162/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2016)0685),
 - uwzględniając art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0472/2016),
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Danii, Izbę Deputowanych Irlandii (Dáil Éireann), Senat Irlandii (Seanad Éireann), Izbę Deputowanych Wielkiego Księstwa Luksemburga, parlament Malty, Pierwszą i Drugą Izbę parlamentu Niderlandów oraz parlament Szwecji, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając art. 78c Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0050/2018),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Przedsiębiorstwa zamierzające prowadzić działalność w innych państwach Unii Europejskiej napotyka poważne przeszkody oraz zniekształcenia rynku wynikające z faktu współistnienia 28 odmiennych systemów podatku od osób prawnych. Struktury planowania podatkowego stają się coraz bardziej wyrafinowane – obejmują coraz nowe jurysdykcje i skutecznie wykorzystują szczegóły techniczne systemu podatkowego lub rozbieżności pomiędzy dwoma lub więcej systemami podatkowymi w celu zredukowania zobowiązań podatkowych przedsiębiorstw. Chociaż sytuacje te unaoczniają słabości o zupełnie odmiennym charakterze, to każda z nich prowadzi do powstania przeszkód utrudniających właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. **Działanie mające na celu rozwiązanie tych problemów powinno być zatem ukierunkowane na oba** typy niedoskonałości rynku.

Poprawka

- (1) Przedsiębiorstwa zamierzające prowadzić działalność w innych państwach Unii Europejskiej napotyka poważne przeszkody oraz zniekształcenia rynku wynikające z faktu współistnienia 28 odmiennych systemów podatku od osób prawnych. **W dobie globalizacji i cyfryzacji opodatkowanie u źródła – zwłaszcza kapitału finansowego i intelektualnego – staje się coraz trudniejsze do przesłedzenia i łatwiej nim manipulować.** Struktury planowania podatkowego stają się coraz bardziej wyrafinowane – obejmują coraz nowe jurysdykcje i skutecznie wykorzystują szczegóły techniczne systemu podatkowego lub rozbieżności pomiędzy dwoma lub więcej systemami podatkowymi w celu zredukowania zobowiązań podatkowych przedsiębiorstw. **Ogólna cyfryzacja wielu sektorów gospodarki w połączeniu z szybko rozwijającą się gospodarką cyfrową podważa adekwatność unijnych modeli opodatkowania osób prawnych zaprojektowanych z myślą o fizycznie istniejących przedsiębiorstwach, tak że konieczne może być ponowne określenie kryteriów wyceny i obliczania w celu dostosowania się do działalności handlowej XXI wieku.** Chociaż sytuacje te unaoczniają słabości o zupełnie odmiennym charakterze, to każda z nich prowadzi do powstania przeszkód utrudniających właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i **powoduje zakłócenia między dużymi a małymi i średnimi przedsiębiorstwami. Nowy standard dotyczący podstawy opodatkowania osób prawnych w Unii powinien być zatem ukierunkowany na te typy niedoskonałości rynku, przy poszanowaniu celu długoterminowej jasności i pewności prawa oraz zasady neutralności podatkowej. Większa spójność krajowych systemów podatkowych doprowadzi do znacznego zmniejszenia kosztów i obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną w Unii. Chociaż podatki to obszar należący do kompetencji krajowych, art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyraźnie stanowi, że Rada powinna jednomyślnie i zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym uchwalić dyrektywy w celu zbliżenia przepisów prawa podatkowego – ustawowych, wykonawczych i administracyjnych – państw członkowskich mających bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Aby wesprzeć prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, środowisko opodatkowania osób prawnych w Unii należy ukształtować zgodnie z zasadą, że przedsiębiorstwa ponoszą sprawiedliwie przypadającą na nie część obciążeń podatkowych w tej jurysdykcji lub tych jurysdykcjach, gdzie generowane są ich zyski. Konieczne jest zatem ustanowienie mechanizmów zniechęcających przedsiębiorstwa do wykorzystywania rozbieżności między krajowymi systemami podatkowymi w celu zaniżenia swoich zobowiązań podatkowych. Równie ważne jest stymulowanie wzrostu i rozwoju gospodarczego w ramach rynku wewnętrznego przez ułatwienie handlu transgranicznego i inwestycji przedsiębiorstw. W tym celu konieczne jest wyeliminowanie w Unii ryzyka zarówno podwójnego opodatkowania, jak i podwójnego nieopodatkowania poprzez usunięcie rozbieżności pomiędzy współistniejącymi krajowymi systemami podatków od osób prawnych. Należy jednocześnie zapewnić przedsiębiorstwom łatwe do stosowania ramy podatkowe i prawne, których potrzebują, aby rozwijać swoją działalność gospodarczą i rozszerzać ją na inne państwa Unii. W tym kontekście należy także wyeliminować utrzymujące się przypadki dyskryminacji.

Poprawka

- (2) Aby wesprzeć prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, środowisko opodatkowania osób prawnych w Unii należy ukształtować zgodnie z zasadą, że przedsiębiorstwa ponoszą sprawiedliwie przypadającą na nie część obciążeń podatkowych w tej jurysdykcji lub tych jurysdykcjach, gdzie generowane są ich zyski **i gdzie posiadają stały zakład. Ze względu na przemiany cyfrowe w otoczeniu biznesowym należy zapewnić, że przedsiębiorstwa generujące zyski w państwie członkowskim, w którym nie mają stałego zakładu fizycznego, ale mają w tym państwie członkowskim stały zakład cyfrowy, będą traktowane tak samo jak przedsiębiorstwa mające stały zakład fizyczny.** Konieczne jest zatem ustanowienie mechanizmów zniechęcających przedsiębiorstwa do wykorzystywania rozbieżności między krajowymi systemami podatkowymi w celu zaniżenia swoich zobowiązań podatkowych. Równie ważne jest stymulowanie wzrostu i rozwoju gospodarczego w ramach rynku wewnętrznego przez ułatwienie handlu transgranicznego i inwestycji przedsiębiorstw. W tym celu konieczne jest wyeliminowanie w Unii ryzyka zarówno podwójnego opodatkowania, jak i podwójnego nieopodatkowania poprzez usunięcie rozbieżności pomiędzy współistniejącymi krajowymi systemami podatków od osób prawnych. Należy jednocześnie zapewnić przedsiębiorstwom łatwe do stosowania ramy podatkowe i prawne, których potrzebują, aby rozwijać swoją działalność gospodarczą i rozszerzać ją na inne państwa Unii. W tym kontekście należy także wyeliminować utrzymujące się przypadki dyskryminacji. **Istotnym elementem systemu CCCTB jest konsolidacja, ponieważ wyłącznie w ten sposób można wyeliminować główne przeszkody podatkowe, z którymi borykają się przedsiębiorstwa w Unii należące do tej samej grupy prowadzącej działalność transgraniczną. Konsolidacja wyeliminuje formalności dotyczące ustalania cen transferowych oraz podwójne opodatkowanie podmiotów należących do grupy.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Jak wskazano we wniosku z dnia 16 marca 2011 r. dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych⁽⁷⁾, system podatku od osób prawnych traktujący Unię jako jednolity rynek w kontekście obliczania podstawy podatku od osób prawnych ułatwiłby prowadzenie transgranicznej działalności przedsiębiorstw będącym rezydentami w Unii oraz przyczyniłby się do realizacji celu, jakim jest uczynienie Unii bardziej konkurencyjnym miejscem do inwestowania na arenie międzynarodowej. Wniosek z 2011 r. w sprawie CCCTB skupiał się na celu polegającym na ułatwieniu rozszerzania działalności handlowej przedsiębiorstw na terytorium Unii. Obok tego celu należy również zwrócić uwagę, że CCCTB może być bardzo skutecznym narzędziem poprawiającym funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez zapobieganie praktykom unikania opodatkowania. W tym świetle należy przedstawić ponownie inicjatywę dotyczącą CCCTB, aby uwzględnić – na równi – zarówno aspekt związany z ułatwianiem działalności, jak i funkcję inicjatywy polegającą na przeciwdziałaniu unikaniu podatków. Takie podejście będzie najlepiej służyło celowi, jakim jest zlikwidowanie zakłóceń w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

(7) Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych COM(2011)0121 final/2 z 3.10.2011 r.

Poprawka

- (3) Jak wskazano we wniosku z dnia 16 marca 2011 r. dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych⁽⁷⁾, system podatku od osób prawnych traktujący Unię jako jednolity rynek w kontekście obliczania podstawy podatku od osób prawnych ułatwiłby prowadzenie transgranicznej działalności przedsiębiorstw będącym rezydentami w Unii oraz przyczyniłby się do realizacji celu, jakim jest uczynienie Unii bardziej konkurencyjnym miejscem do inwestowania na arenie międzynarodowej. **w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw.** Wniosek z 2011 r. w sprawie CCCTB skupiał się na celu polegającym na ułatwieniu rozszerzania działalności handlowej przedsiębiorstw na terytorium Unii. Obok tego celu należy również zwrócić uwagę, że CCCTB może być bardzo skutecznym narzędziem poprawiającym funkcjonowanie rynku wewnętrznego poprzez zapobieganie praktykom unikania opodatkowania. W tym świetle należy przedstawić ponownie inicjatywę dotyczącą CCCTB, aby uwzględnić – na równi – zarówno aspekt związany z ułatwianiem działalności, jak i funkcję inicjatywy polegającą na przeciwdziałaniu unikaniu podatków. **Wprowadzenie CCCTB we wszystkich państwach członkowskich zapewni płacenie podatków w miejscu, gdzie przedsiębiorstwa generują zyski i mają stały zakład.** Takie podejście będzie najlepiej służyło celowi, jakim jest zlikwidowanie zakłóceń w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. **Usprawnienie rynku wewnętrznego ma kluczowe znaczenie dla wsparcia wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Wprowadzenie CCCTB przyniosłoby większy wzrost gospodarczy i większą liczbę miejsc pracy w Unii dzięki ograniczeniu szkodliwej konkurencji podatkowej między przedsiębiorstwami.**

(7) Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych COM(2011)0121 final/2 z 3.10.2011 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) W komunikacie z dnia 21 września 2017 r. zatytułowanym „Sprawiedliwy i skuteczny system opodatkowania w Unii Europejskiej dla jednolitego rynku cyfrowego” Komisja wyraża opinię, że CCCTB stanowi podstawę do podjęcia wyzwań podatkowych związanych z gospodarką cyfrową.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Zważywszy na konieczność podjęcia szybkiego działania w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zwiększenie – z jednej strony – jego przyjazności dla handlu i inwestycji i – z drugiej strony – jego odporności na praktyki unikania zobowiązań podatkowych, **konieczne jest podzielenie ambitnej inicjatywy CCCTB na dwa odrębne wnioski. W ramach pierwszego etapu należy uchwalić przepisy dotyczące wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych, a dopiero w następnej kolejności zająć się kwestią konsolidacji.**

Poprawka

- (4) Zważywszy na konieczność podjęcia szybkiego działania w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zwiększenie – z jednej strony – jego przyjazności dla handlu i inwestycji i – z drugiej strony – jego odporności na praktyki unikania zobowiązań podatkowych, **jest bardzo ważne, by zagwarantować jednoczesne wejście w życie dyrektywy w sprawie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych oraz dyrektywy w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych. Taka zmiana systemu jest znaczącym krokiem w procesie tworzenia rynku wewnętrznego. Potrzebna jest zatem elastyczność, która pozwoli na jej właściwą realizację od samego początku. Jako że rynek wewnętrzny obejmuje wszystkie państwa członkowskie, CCCTB należy wprowadzić we wszystkich państwach członkowskich. Jeżeli Rada nie przyjmie jednomyślniej decyzji w sprawie wniosku dotyczącego wprowadzenia CCCTB, Komisja powinna przedstawić nowy wniosek, na podstawie art. 116 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze zwykłej procedury ustawodawczej, przyjmują niezbędne ustawodawstwo. W ostateczności państwa członkowskie powinny nawiązać wzmocnioną współpracę, ze stałą możliwością udziału nieuczestniczących państw członkowskich zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Ubolewa, że nie przeprowadzono dostatecznie szczegółowej oceny wniosków dotyczących CCTB i CCCTB jeśli chodzi o ich wpływ na dochody poszczególnych państw członkowskich z tytułu opodatkowania osób prawnych.**

Poprawka 6
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Wiele struktur agresywnego planowania podatkowego ma zwykle miejsce w kontekście transgranicznym, co zakłada, że uczestniczące w nich grupy przedsiębiorstw posiadają pewne minimalne zasoby. Wychodząc z tego założenia, stosowanie przepisów dotyczących wspólnej podstawy powinno być obowiązkowe jedynie dla przedsiębiorstw należących do dużych grup, co będzie również zgodne z zasadą proporcjonalności. W tym celu należy określić próg wielkości na podstawie całkowitych skonsolidowanych przychodów grupy, która składa skonsolidowane sprawozdania finansowe. **Ponadto, aby zapewnić spójność pomiędzy tymi dwoma krokami w ramach inicjatywy CCCTB, przepisy dotyczące wspólnej podstawy powinny mieć bezwzględnie obowiązującą moc wobec przedsiębiorstw, które byłyby traktowane jako grupa w przypadku wdrożenia inicjatywy w jej pełnej postaci.** Aby lepiej służyć celowi, jakim jest ułatwienie wymiany handlowej i inwestycji na rynku wewnętrznym, powinna istnieć możliwość opcjonalnego stosowania przepisów dotyczących wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych także przez przedsiębiorstwa, które nie spełniają tych kryteriów.

Poprawka

- (5) Wiele struktur agresywnego planowania podatkowego ma zwykle miejsce w kontekście transgranicznym, co zakłada, że uczestniczące w nich grupy przedsiębiorstw posiadają pewne minimalne zasoby. Wychodząc z tego założenia, stosowanie przepisów dotyczących wspólnej podstawy powinno być **początkowo** obowiązkowe jedynie dla przedsiębiorstw należących do dużych grup, co będzie również zgodne z zasadą proporcjonalności. W tym celu należy określić **początkowy** próg wielkości **wynoszący 750 mln EUR** na podstawie całkowitych skonsolidowanych przychodów grupy, która składa skonsolidowane sprawozdania finansowe. **Ponieważ w niniejszej dyrektywie ustanawia się nowy standard dotyczący podstawy opodatkowania osób prawnych dla wszystkich przedsiębiorstw w Unii, należy obniżyć próg do zera przez okres maksimum siedmiu lat.** Aby lepiej służyć celowi, jakim jest ułatwienie wymiany handlowej i inwestycji na rynku wewnętrznym, **w początkowej fazie** powinna istnieć możliwość opcjonalnego stosowania przepisów dotyczących wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych także przez przedsiębiorstwa, które nie spełniają tych kryteriów.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 7
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Konieczne jest zdefiniowanie pojęcia stałego zakładu znajdującego się w Unii i należącego do podatnika będącego rezydentem do celów podatkowych w Unii. Celem definicji jest zapewnienie, aby wszyscy zainteresowani podatnicy rozumieli to pojęcie w taki sam sposób, i zapobieganie powstawaniu rozbieżności wskutek odmiennych definicji. **Z drugiej strony, nie należy uważać za konieczne posiadania** wspólnej definicji stałego zakładu znajdującego się w państwie trzecim lub znajdującego się w Unii, ale należącego do podatnika, który jest rezydentem do celów podatkowych w państwie trzecim. **Aspekty te należy raczej pozostawić do uregulowania w drodze bilateralnych konwencji podatkowych i w przepisach krajowych ze względu na złożoność kwestii związanych z umowami międzynarodowymi.**

Poprawka

- (6) Konieczne jest zdefiniowanie pojęcia stałego zakładu znajdującego się w Unii i należącego do podatnika będącego rezydentem do celów podatkowych w Unii. **Przedsiębiorstwa wielonarodowe zbyt często organizują się tak, by przynosić swoje zyski do systemów podatkowych tworzących korzystniejsze warunki i wcale nie płacić podatków, lub płacić je według bardzo niskich stawek. Pojęcie stałego zakładu umożliwi stworzenie precyzyjnej i wiążącej definicji warunków, które muszą zostać spełnione, by wykazać, że dane przedsiębiorstwo wielonarodowe mieści się w danym kraju. Skłoni to przedsiębiorstwa wielonarodowe do płacenia podatków na uczciwych zasadach.** Celem definicji jest zapewnienie, aby wszyscy zainteresowani podatnicy rozumieli to pojęcie w taki sam sposób, i zapobieganie powstawaniu rozbieżności wskutek odmiennych definicji. **Podobnie istotne jest posiadanie** wspólnej definicji stałego zakładu znajdującego się w państwie trzecim lub znajdującego w Unii, ale należącego do podatnika, który jest rezydentem do celów podatkowych w państwie trzecim. **Jeżeli ustalanie cen transferowych prowadzi do przenoszenia zysków do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych, za bardziej odpowiedni uważa się system przydzielania zysku za pomocą formuły repartycji. Unia może ustanowić międzynarodowy standard nowoczesnego i wydajnego systemu opodatkowania osób prawnych poprzez przyjęcie ww. systemu. Komisja powinna przygotować projekt wytycznych dotyczących okresu przejściowego, w którym formuła repartycji będzie współistniała z innymi metodami alokacji w kontaktach z państwami trzecimi, choć ostatecznie formuła repartycji powinna stać się standardową metodą alokacji. Komisja powinna przedstawić wniosek w sprawie ustanowienia unijnego modelu konwencji podatkowej, który mógłby ostatecznie zastąpić tysiące dwustronnych konwencji zawartych przez każde z państw członkowskich.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 8
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6a) *Towary cyfrowe są zazwyczaj niezwykle mobilne i niematerialne. Badania pokazują, że sektor cyfrowy jest w dużym stopniu zaangażowany w praktyki agresywnego planowania podatkowego, ponieważ wiele modeli biznesowych nie wymaga fizycznej infrastruktury do wykonywania transakcji z udziałem klientów i czerpania z tego zysków. Pozwala to największym przedsiębiorstwom cyfrowym na płacenie znikomych podatków od ich dochodów. Urzędy skarbowe państw członkowskich tracą miliardy euro z dochodów podatkowych, ponieważ nie są w stanie nałożyć podatków na wielonarodowe przedsiębiorstwa cyfrowe. Aby zaradzić tej realnej i pilnej sytuacji niesprawiedliwości społecznej, obowiązujące przepisy dotyczące podatku od osób prawnych muszą zostać rozszerzone, aby objąć nimi nowe podejście do stałych zakładów opierające się na znacznej obecności cyfrowej. Konieczne jest zapewnienie równych szans w odniesieniu do podobnych modeli biznesowych, aby stawić czoła wyzwaniom podatkowym, jakie powstają w kontekście cyfryzacji, bez ograniczania potencjału sektora cyfrowego. Należy przy tym uwzględnić w szczególności prace na szczeblu OECD mające na celu zapewnienie spójnych przepisów na szczeblu międzynarodowym.*

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Przychody podlegające opodatkowaniu powinny ulegać pomniejszeniu o koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz o pewne inne pozycje. Podlegające odliczeniu koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny standardowo obejmować wszystkie koszty związane ze sprzedażą oraz koszty związane z osiągnięciem, zachowaniem i zabezpieczeniem dochodu. Aby wspierać innowacje w gospodarce i modernizować rynek wewnętrzny, należy przewidzieć odliczenia kosztów badań i rozwoju, **w tym bardzo wysokie odliczenia**, które powinny być w całości ujmowane jako koszty w roku, w którym je poniesiono (z wyjątkiem kosztów nieruchomości). **Małe, rozpoczynające działalność przedsiębiorstwa, które nie posiadają przedsiębiorstw powiązanych i wyróżniają się innowacyjnością (kategoria ta obejmie w szczególności przedsiębiorstwa typu start-up), należy wesprzeć również ulepszonymi, bardzo wysokimi odliczeniami kosztów badań i rozwoju.** Aby zapewnić pewność prawa, powinien również powstać wykaz kosztów niepodlegających odliczeniu.

Poprawka

- (8) Przychody podlegające opodatkowaniu powinny ulegać pomniejszeniu o koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz o pewne inne pozycje. Podlegające odliczeniu koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej powinny standardowo obejmować wszystkie koszty związane ze sprzedażą oraz koszty związane z osiągnięciem, zachowaniem i zabezpieczeniem dochodu. Aby wspierać innowacje w gospodarce i modernizować rynek wewnętrzny, należy przewidzieć odliczenia, **a podatnicy powinni otrzymać ulgę podatkową z tytułu rzeczywistych kosztów** badań i rozwoju **związanych z wydatkami na pracowników, podwykonawców, pracowników tymczasowych i freelancerów**, które powinny być w całości ujmowane jako koszty w roku, w którym je poniesiono (z wyjątkiem kosztów nieruchomości). **Jasna definicja rzeczywistych kosztów badań i rozwoju jest niezbędna w celu uniknięcia niewłaściwego stosowania odliczeń.** Aby zapewnić pewność prawa, powinien również powstać wykaz kosztów niepodlegających odliczeniu.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Ostatnie wydarzenia mające związek z międzynarodowym opodatkowaniem uwiarydliły, że wielonarodowe grupy przedsiębiorstw dążące do zmniejszenia swoich globalnych zobowiązań podatkowych coraz częściej korzystają z uzgodnień mających na celu unikanie opodatkowania, które prowadzą do erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków w drodze nadmiernych płatności z tytułu odsetek. Z tego względu konieczne jest ograniczenie możliwości odliczania kosztów odsetek (i innych kosztów finansowych), aby zniechęcać do takich praktyk. W tym kontekście odliczanie odsetek (i innych kosztów finansowych) powinno być dopuszczalne bez żadnych ograniczeń tylko w zakresie, w jakim koszty te mogą być skompensowane z przychodami z odsetek (i innymi przychodami finansowymi), które podlegają opodatkowaniu. Wszelkie nadwyżki kosztów odsetek powinny jednak podlegać ograniczeniom dotyczącym możliwości odliczenia, które zostaną ustalone przez odniesienie do podlegającego opodatkowaniu wyniku finansowego podatnika przed odsetkami, opodatkowaniem, deprecjacją i amortyzacją (EBITDA).

Poprawka

- (9) Ostatnie wydarzenia mające związek z międzynarodowym opodatkowaniem uwiarydliły, że wielonarodowe grupy przedsiębiorstw dążące do zmniejszenia swoich globalnych zobowiązań podatkowych coraz częściej korzystają z uzgodnień mających na celu unikanie opodatkowania, które prowadzą do erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków w drodze nadmiernych płatności z tytułu odsetek. Z tego względu konieczne jest ograniczenie możliwości odliczania kosztów odsetek (i innych kosztów finansowych), aby zniechęcać do takich praktyk. W tym kontekście odliczanie odsetek (i innych kosztów finansowych) powinno być dopuszczalne bez żadnych ograniczeń tylko w zakresie, w jakim koszty te mogą być skompensowane z przychodami z odsetek (i innymi przychodami finansowymi), które podlegają opodatkowaniu. Wszelkie nadwyżki kosztów odsetek powinny jednak podlegać ograniczeniom dotyczącym możliwości odliczenia, które zostaną ustalone przez odniesienie do podlegającego opodatkowaniu wyniku finansowego podatnika przed odsetkami, opodatkowaniem, deprecjacją i amortyzacją (EBITDA). **Państwa członkowskie mogłyby w jeszcze większym stopniu ograniczyć odliczanie odsetek i innych kosztów finansowych, aby zapewnić wyższy poziom ochrony.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Fakt, że odsetki płacone od kredytów i pożyczek podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania podatnika, podczas gdy taka możliwość nie istnieje w odniesieniu do podziału zysków, wyraźnie uprzywilejowuje finansowanie dłużne w stosunku do finansowania kapitałowego. Z uwagi na ryzyko wzrostu zadłużenia przedsiębiorstw związane z tą asymetrią należy koniecznie przewidzieć środki neutralizujące obecnie mniej korzystne traktowanie finansowania kapitałowego. **Aby zaradzić tej sytuacji, planuje się przyznanie podatnikom ulgi z tytułu wzrostu i inwestycji, w ramach której podwyższenie kapitału podatnika powinno podlegać odliczeniu od podstawy opodatkowania, po spełnieniu pewnych warunków. W związku z wprowadzeniem tej ulgi konieczna będzie ochrona systemu przed efektami kaskadowymi i wyłączenie w tym celu wartości podatkowej udziału podatnika w przedsiębiorstwach powiązanych. Kolejnym wymaganym działaniem jest ustanowienie reguł przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, które zapewnią właściwą odporność temu systemowi.**

Poprawka

- (10) Fakt, że odsetki płacone od kredytów i pożyczek podlegają odliczeniu od podstawy opodatkowania podatnika, podczas gdy taka możliwość nie istnieje w odniesieniu do podziału zysków, wyraźnie uprzywilejowuje finansowanie dłużne w stosunku do finansowania kapitałowego. Z uwagi na ryzyko wzrostu zadłużenia przedsiębiorstw związane z tą asymetrią należy koniecznie przewidzieć środki neutralizujące obecnie mniej korzystne traktowanie finansowania kapitałowego **za pomocą ograniczania możliwości odliczenia odsetek płaconych od kredytów i pożyczek** od podstawy opodatkowania podatnika. **W tym kontekście odpowiednim i wystarczającym instrumentem jest ograniczenie możliwości odliczania odsetek.**

Poprawka 12
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Aby zniechęcić do przenoszenia pasywnych dochodów (głównie finansowych) z przedsiębiorstw podlegających wysokiemu opodatkowaniu, wszelkie ewentualne straty poniesione przez te przedsiębiorstwa na koniec roku podatkowego należy zasadniczo uznawać za wynik działalności handlowej. Wychodząc z tego założenia, podatnicy powinni mieć możliwość nieograniczonego w czasie przenoszenia strat na kolejne okresy, przy czym **nie powinny** istnieć **maksymalne roczne pułapy** kwot podlegających odliczeniu. **Ponieważ możliwość przenoszenia strat na kolejne okresy ma na celu zapewnić zapłatę przez podatnika podatku od swoich rzeczywistych dochodów, nie ma powodu, aby określać maksymalny okres przenoszenia strat.** Jeśli chodzi o możliwość przenoszenia strat na uprzednie okresy, nie ma potrzeby wprowadzania takiego przepisu, ponieważ państwa członkowskie stosunkowo rzadko stosują to rozwiązanie, które zwykle nadmiernie komplikuje system. **Należy ponadto ustanowić klauzulę zapobiegającą** nadużyciom, aby zapobiegać lub przeciwdziałać próbom obchodzenia przepisów dotyczących odliczania strat przez zakup deficytowych spółek.

Poprawka

- (12) Aby zniechęcić do przenoszenia pasywnych dochodów (głównie finansowych) z przedsiębiorstw podlegających wysokiemu opodatkowaniu, wszelkie ewentualne straty poniesione przez te przedsiębiorstwa na koniec roku podatkowego należy zasadniczo uznawać za wynik działalności handlowej. Wychodząc z tego założenia, podatnicy powinni mieć możliwość nieograniczonego w czasie przenoszenia strat na kolejne okresy **przez okres pięciu lat**, przy czym **powinien** istnieć **maksymalny roczny pułap** kwot podlegających odliczeniu. Jeśli chodzi o możliwość przenoszenia strat na uprzednie okresy, nie ma potrzeby wprowadzania takiego przepisu, ponieważ państwa członkowskie stosunkowo rzadko stosują to rozwiązanie, które zwykle nadmiernie komplikuje system. **Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164^(1a) ustanawia ogólny przepis zapobiegający nadużyciom, aby zapobiegać lub przeciwdziałać próbom obchodzenia przepisów dotyczących odliczania strat przez zakup deficytowych spółek. Ten ogólny przepis powinien również być systematycznie uwzględniany przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.**

^(1a) **Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Dz.U. L 193 z 19.7.2016, s. 1.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) *Aby poprawić przepływy pieniężne przedsiębiorstw – na przykład przez kompensowanie strat z tytułu rozruchu działalności w jednym państwie członkowskim z zyskami w innym państwie członkowskim – oraz zachęcić do rozszerzenia działalności na inne państwa Unii, podatnicy powinni mieć prawo do tymczasowego uwzględnienia strat poniesionych przez ich jednostki bezpośrednio zależne i stałe zakłady położone w innym państwie członkowskim. W tym celu spółka dominująca lub siedziba główna znajdująca się w państwie członkowskim powinna mieć możliwość odliczenia od swojej podstawy opodatkowania w danym roku podatkowym strat poniesionych w tym samym roku podatkowym przez jej jednostki bezpośrednio zależne lub stałe zakłady znajdujące się w innych państwach członkowskich, proporcjonalnie do posiadanych w nich udziałów. Spółka dominująca powinna wówczas mieć obowiązek dodać z powrotem do swojej podstawy opodatkowania – odpowiednio do kwoty wcześniej odliczonych strat – późniejsze zyski osiągnięte przez te jednostki bezpośrednio zależne lub stałe zakłady. Z uwagi na konieczność ochrony krajowych dochodów podatkowych, odliczone straty powinny być automatycznie włączane z powrotem do podstawy opodatkowania, jeśli takiego włączenia nie dokonano już wcześniej w wyznaczonym kilkuletnim terminie lub jeśli przestały być spełniane wymogi dotyczące kwalifikowania się jako jednostka bezpośrednio zależna lub stały zakład.*

Poprawka

skreśla się

Poprawka 14
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Niezwykle ważne jest ustanowienie odpowiednich środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, aby wzmocnić odporność przepisów dotyczących wspólnej podstawy na praktyki agresywnego planowania podatkowego. W szczególności, system powinien przewidywać przepis ogólny przeciw unikaniu opodatkowania („GAAR”) uzupełniony środkami ustanowionymi w celu ograniczenia konkretnych rodzajów praktyk posiadających znamiona unikania opodatkowania. Biorąc pod uwagę fakt, że funkcją GAAR jest zwalczanie nadużyć podatkowych, w odniesieniu do których nie zostały jeszcze przyjęte specjalnie ukierunkowane przepisy, służą one wypełnianiu luk, ale nie powinny mieć wpływu na możliwość stosowania szczegółowych przepisów w zakresie przeciwdziałania nadużyciom. Na terytorium Unii GAAR powinny mieć zastosowanie do uzgodnień, które nie są rzeczywiste. Ważne jest również zapewnienie jednolitego stosowania GAAR w sytuacjach wewnątrz krajowych, sytuacjach transgranicznych w obrębie Unii, a także w sytuacjach transgranicznych związanych z przedsiębiorstwami utworzonymi na podstawie prawa państwa trzeciego, tak aby ich zakres i wyniki stosowania były takie same.

Poprawka

- (15) Niezwykle ważne jest ustanowienie odpowiednich środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania, aby wzmocnić odporność przepisów dotyczących wspólnej podstawy na praktyki agresywnego planowania podatkowego. W szczególności, system powinien przewidywać **solidny i skuteczny** przepis ogólny przeciw unikaniu opodatkowania („GAAR”) uzupełniony środkami ustanowionymi w celu ograniczenia konkretnych rodzajów praktyk posiadających znamiona unikania opodatkowania. Biorąc pod uwagę fakt, że funkcją GAAR jest zwalczanie nadużyć podatkowych, w odniesieniu do których nie zostały jeszcze przyjęte specjalnie ukierunkowane przepisy, służą one wypełnianiu luk, ale nie powinny mieć wpływu na możliwość stosowania szczegółowych przepisów w zakresie przeciwdziałania nadużyciom. Na terytorium Unii GAAR powinny mieć zastosowanie do uzgodnień, które nie są rzeczywiste. Ważne jest również zapewnienie jednolitego stosowania GAAR w sytuacjach wewnątrz krajowych, sytuacjach transgranicznych w obrębie Unii, a także w sytuacjach transgranicznych związanych z przedsiębiorstwami utworzonymi na podstawie prawa państwa trzeciego, tak aby ich zakres i wyniki stosowania były takie same.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 15
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) Biorąc pod uwagę fakt, że rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych prowadzą zwykle do podwójnych odliczeń (tzn. odliczeń w obu państwach) lub do odliczenia dochodu w jednym państwie bez włączenia go do podstawy opodatkowania w drugim państwie, sytuacje takie wpływają wyraźnie na rynek wewnętrzny poprzez zakłócenie jego mechanizmów i tworzenie luk sprzyjających rozpowszechnianiu się praktyk unikania opodatkowania. Ponieważ rozbieżności tego typu powstają wskutek krajowych różnic w kwalifikacji prawnej określonych typów podmiotów lub płatności finansowych, zwykle nie występują one w przypadku przedsiębiorstw stosujących wspólne przepisy na potrzeby obliczania swojej podstawy opodatkowania. Utrzymywałyby się jednak rozbieżności w relacjach między ramami wspólnej podstawy a systemami opodatkowania osób prawnych w państwach członkowskich lub krajach trzecich. Aby zneutralizować skutki takich rozbieżności, **konieczne jest ustanowienie przepisów stanowiących, że jedna z dwóch jurysdykcji, których dotyczą rozbieżności, odmawia odliczenia płatności lub zapewnia, aby odpowiedni dochód był ujmowany w podstawie opodatkowania osób prawnych.**

Poprawka

- (17) Biorąc pod uwagę fakt, że rozbieżności w kwalifikacji **oddziało** i struktur hybrydowych prowadzą zwykle do podwójnych odliczeń (tzn. odliczeń w obu państwach) lub do odliczenia dochodu w jednym państwie bez włączenia go do podstawy opodatkowania w drugim państwie, sytuacje takie wpływają wyraźnie na rynek wewnętrzny poprzez zakłócenie jego mechanizmów i tworzenie luk sprzyjających rozpowszechnianiu się praktyk unikania opodatkowania. Ponieważ rozbieżności tego typu powstają wskutek krajowych różnic w kwalifikacji prawnej określonych typów podmiotów lub płatności finansowych, zwykle nie występują one w przypadku przedsiębiorstw stosujących wspólne przepisy na potrzeby obliczania swojej podstawy opodatkowania. Utrzymywałyby się jednak rozbieżności w relacjach między ramami wspólnej podstawy a systemami opodatkowania osób prawnych w państwach członkowskich lub krajach trzecich. Aby zneutralizować skutki takich rozbieżności **w kwalifikacji struktur hybrydowych lub powiązanych uzgodnień, dyrektywa (UE) 2016/1164 zawiera przepisy dotyczące rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych i rozbieżności w kwalifikacji odwróconych struktur hybrydowych. Przepisy te powinny również być systematycznie uwzględniane przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.**

Poprawka 16
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (17a) **Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia dodatkowych środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania w celu ograniczenia negatywnych skutków przenoszenia zysków do państw trzecich o niskich stawkach podatkowych, które nie muszą automatycznie wymieniać informacji podatkowych zgodnie z normami unijnymi.**

Poprawka

Poprawka 17
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (17b) **Państwa członkowskie powinny wprowadzić system kar za naruszanie przez przedsiębiorstwa przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, jak przewidziano w prawie krajowym, oraz powinny poinformować o tym Komisję.**

Poprawka

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszej dyrektywy należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do (i) uwzględnienia zmian w przepisach państw członkowskich dotyczących formy prawnej przedsiębiorstw oraz podatków od osób prawnych i odpowiedniej zmiany załączników I i II; (ii) określenia dodatkowych definicji; **(iii) uchwalenia szczegółowych przepisów mających na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania w określonych dziedzinach mających związek ze wzrostem gospodarczym i inwestycjami**; (iv) uszczegółowienie pojęć prawnej i faktycznej własności aktywów będących przedmiotem leasingu; (v) obliczania składnika kapitałowego i odsetkowego rat leasingowych oraz podstawy amortyzacji aktywów będących przedmiotem leasingu; **oraz (vi) doprecyzowania kategorii aktywów trwałych podlegających amortyzacji.** Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

- (19) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszej dyrektywy należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do (i) uwzględnienia zmian w przepisach państw członkowskich dotyczących formy prawnej przedsiębiorstw oraz podatków od osób prawnych i odpowiedniej zmiany załączników I i II; (ii) określenia dodatkowych definicji; **(iii) uszczegółowienie pojęć prawnej i faktycznej własności aktywów będących przedmiotem leasingu; (iv) obliczania składnika kapitałowego i odsetkowego rat leasingowych oraz podstawy amortyzacji aktywów będących przedmiotem leasingu; (v) doprecyzowania kategorii aktywów trwałych podlegających amortyzacji.** **oraz (vi) wydania wytycznych na okres przejściowy, w którym formuła repartycji współistniałaby z innymi metodami alokacji w kontaktach z państwami trzecimi.** Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19a) **Komisja powinna monitorować jednolite wdrażanie niniejszej dyrektywy, aby uniknąć sytuacji, w których właściwe organy w każdym z państw członkowskich stosowałyby swoje odrębne systemy. Ponadto brak zharmonizowanych zasad rozliczania w Unii nie powinien prowadzić do tworzenia nowych możliwości planowania podatkowego i arbitrażu. W związku z tym harmonizacja zasad rozliczania mogłaby wzmocnić wspólny system, szczególnie w przypadku, gdy systemem tym zostaną objęte wszystkie przedsiębiorstwa unijne.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję

- (23) Komisja powinna zostać zobowiązana do oceny wdrożenia niniejszej dyrektywy cztery lata po jej wejściu w życie i przedstawienia Radzie sprawozdania dotyczącego jej działania. Państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazania Komisji tekstu przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą,

Poprawka

- (23) **Z uwagi na fakt, że niniejsza dyrektywa zawiera istotne zmiany w zasadach opodatkowania osób prawnych,** Komisja powinna zostać zobowiązana do **przeprowadzenia dogłębnej oceny wdrożenia niniejszej dyrektywy cztery lata po jej wejściu w życie i przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczącego jej działania. To sprawozdanie z wdrożenia powinno zawierać co najmniej następujące elementy: wpływ systemu opodatkowania przewidzianego w niniejszej dyrektywie na dochody państw członkowskich, jego zalety i wady z punktu widzenia małych i średnich przedsiębiorstw, wpływ na sprawiedliwe pobieranie podatku przez poszczególne państwa członkowskie, wpływ na cały rynek wewnętrzny ze szczególnym uwzględnieniem ewentualnego zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami podlegającymi nowym zasadom ustanowionym w niniejszej dyrektywie oraz liczba przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy w okresie przejściowym. Komisja powinna zostać zobowiązana do dokonania oceny wdrożenia niniejszej dyrektywy dziesięć lat po jej wejściu w życie i przedstawienia Radzie sprawozdania dotyczącego jej działania.** Państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazania Komisji tekstu przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą,

Poprawka 21
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejszą dyrektywą ustanawia się system wspólnej podstawy opodatkowania niektórych przedsiębiorstw oraz przepisy dotyczące obliczania tej podstawy.

Poprawka

1. Niniejszą dyrektywą ustanawia się system wspólnej podstawy opodatkowania **w Unii** niektórych przedsiębiorstw oraz przepisy dotyczące obliczania tej podstawy, **w tym przepisy dotyczące środków służących zwalczaniu unikania opodatkowania oraz przepisy dotyczące międzynarodowego wymiaru proponowanego systemu podatkowego.**

Poprawka 22
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się do przedsiębiorstw utworzonych na podstawie prawa państwa członkowskiego, w tym stałych zakładów tych przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich, spełniających wszystkie poniższe warunki:

Poprawka

1. Przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się do przedsiębiorstw utworzonych na podstawie prawa państwa członkowskiego, w tym stałych zakładów **i stałych zakładów cyfrowych** tych przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich, spełniających wszystkie poniższe warunki:

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję

- c) przedsiębiorstwo wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej, której skonsolidowane przychody przekroczyły 750000000 EUR w roku obrotowym poprzedzającym dany rok obrotowy;

Poprawka

- c) przedsiębiorstwo wchodzi w skład skonsolidowanej grupy do celów rachunkowości finansowej, której skonsolidowane przychody przekroczyły 750000000 EUR w roku obrotowym poprzedzającym dany rok obrotowy; **Próg ten zostanie stopniowo obniżony do zera w ciągu maksymalnie siedmiu lat.**

Poprawka 24
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przedsiębiorstwo, które spełnia warunki określone w ust. 1 lit. a) i b), ale nie spełnia warunków określonych w lit. c) lub d) tego ustępu, może zdecydować się, również w odniesieniu do swoich stałych zakładów znajdujących się w innych państwach członkowskich, na stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy **przez okres pięciu lat podatkowych. Okres ten jest automatycznie przedłużany na kolejne okresy pięciu lat podatkowych, chyba że złożono zawiadomienie o rezygnacji, o którym mowa w art. 65 ust. 3. Warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) muszą być spełnione za każdym razem, gdy ma miejsce przedłużenie.**

Poprawka

3. Przedsiębiorstwo, które spełnia warunki określone w ust. 1 lit. a) i b), ale nie spełnia warunków określonych w lit. c) lub d) tego ustępu, może zdecydować się, również w odniesieniu do swoich stałych zakładów znajdujących się w innych państwach członkowskich, na stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy.

Poprawka 25
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do przedsiębiorstw żeglugowych objętych specjalnym systemem podatkowym. Przedsiębiorstwa żeglugowe objęte specjalnym systemem podatkowym są uwzględniane do celów określania przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, o której mowa w art. 3.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 26
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) **więcej niż** 50 % praw głosu; oraz

Poprawka

- a) **ponad** 50 % praw głosu; oraz

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) „koszty finansowania zewnętrznego” oznaczają koszty z tytułu odsetek od wszystkich form zadłużenia, inne koszty ekonomicznie równoważne odsetkom i koszty poniesione w związku z pozyskiwaniem finansowania, zgodnie z definicją w prawie krajowym, w tym płatności w ramach pożyczek partycypacyjnych, odsetki kalkulacyjne z tytułu obligacji zamiennych i obligacji zerokuponowych, płatności w ramach alternatywnych uzgodnień dotyczących finansowania, elementy odsetkowe finansowania w przypadku płatności z tytułu leasingu finansowego, odsetki skapitalizowane ujęte w wartości bilansowej danego składnika aktywów, amortyzacja skapitalizowanych odsetek, kwoty określone przez odniesienie do zwrotu z finansowania w ramach zasad dotyczących ustalania cen transferowych, kwoty odsetek nominalnych w ramach instrumentów pochodnych lub uzgodnień dotyczących zabezpieczenia związanych z finansowaniem zewnętrznym, z którego korzysta dany podmiot, **określony dochód z tytułu podwyższeń podstawy kapitałowej netto, o których mowa w art. 11 niniejszej dyrektywy**, określone zyski i straty z tytułu różnic kursowych wynikające z zaciągniętych pożyczek i instrumentów związanych z pozyskiwaniem finansowania, opłaty gwarancyjne związane z uzgodnieniami dotyczącymi finansowania, opłaty związane z uzgodnieniami i podobne koszty związane z zaciąganiem pożyczek;

Poprawka

- (12) „koszty finansowania zewnętrznego” oznaczają koszty z tytułu odsetek od wszystkich form zadłużenia, inne koszty ekonomicznie równoważne odsetkom i koszty poniesione w związku z pozyskiwaniem finansowania, zgodnie z definicją w prawie krajowym, w tym płatności w ramach pożyczek partycypacyjnych, odsetki kalkulacyjne z tytułu obligacji zamiennych i obligacji zerokuponowych, płatności w ramach alternatywnych uzgodnień dotyczących finansowania, elementy odsetkowe finansowania w przypadku płatności z tytułu leasingu finansowego, odsetki skapitalizowane ujęte w wartości bilansowej danego składnika aktywów, amortyzacja skapitalizowanych odsetek, kwoty określone przez odniesienie do zwrotu z finansowania w ramach zasad dotyczących ustalania cen transferowych, kwoty odsetek nominalnych w ramach instrumentów pochodnych lub uzgodnień dotyczących zabezpieczenia związanych z finansowaniem zewnętrznym, z którego korzysta dany podmiot, określone zyski i straty z tytułu różnic kursowych wynikające z zaciągniętych pożyczek i instrumentów związanych z pozyskiwaniem finansowania, opłaty gwarancyjne związane z uzgodnieniami dotyczącymi finansowania, opłaty związane z uzgodnieniami i podobne koszty związane z zaciąganiem pożyczek;

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (30a) **„jurysdykcja podatkowa niechętna współpracy” oznacza jurysdykcję, którą określa którekolwiek z poniższych stwierdzeń:**
- a) **jurysdykcja nie spełnia międzynarodowych standardów przejrzystości;**
 - b) **w obrębie jurysdykcji potencjalnie stosuje się systemy preferencyjne;**
 - c) **w obrębie jurysdykcji stosuje się system podatkowy zakładający zerowe lub znikome stawki podatku od osób prawnych;**

Poprawka

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 29
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 30 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(30b) „istota ekonomiczna” oznacza elementy, również w kontekście gospodarki cyfrowej, które pozwalają na zdefiniowanie działalności podlegającej opodatkowaniu danego przedsiębiorstwa na podstawie rzeczowych kryteriów takich jak istnienie zasobów ludzkich i materialnych w jego strukturze, autonomia zarządzania, jego rzeczywisty status prawny, wygenerowane zyski i, w stosownych przypadkach, charakter jego aktywów;

Poprawka 30
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 30 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(30c) „firma przykrywka” oznacza każdy rodzaj osoby prawnej, która jest pozbawiona istoty ekonomicznej i którą tworzy się do celów czysto podatkowych;

Poprawka 31
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 30 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(30d) „koszty licencyjne” oznaczają koszty wynikające z wszelkiego rodzaju płatności dokonywanych tytułem wynagrodzenia za wykorzystywanie lub prawo do wykorzystywania wszelkich praw autorskich dotyczących prac literackich, artystycznych lub naukowych, łącznie z filmami kinematograficznymi oraz oprogramowaniem, patentów, znaków towarowych, projektów lub wzorów, planów, objętych tajemnicą technologii lub procesów produkcyjnych, bądź za informację dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej lub za wszelkie inne wartości niematerialne i prawne; opłaty za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego uznaje się za koszty licencyjne;

Poprawka 32
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 30 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(30e) „ceny transferowe” oznaczają ceny, po których przedsiębiorstwo przekazuje towary bądź aktywa niematerialne i prawne lub świadczy usługi przedsiębiorstwu powiązanemu;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 31

Tekst proponowany przez Komisję

(31) „rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych” oznacza sytuację między podatnikiem a przedsiębiorstwem powiązanym lub uzgodnienia strukturalne między stronami w różnych jurysdykcjach podatkowych, w przypadku których różnice w klasyfikacji prawnej instrumentu finansowego lub podmiotu lub w traktowaniu obecności handlowej jako stałego zakładu prowadzą do któregośkolwiek z poniższych rezultatów:

- a) odliczenie od podstawy opodatkowania tych samych płatności, kosztów lub strat ma miejsce zarówno w jurysdykcji, w której płatność ma swoje źródło, poniesiono koszty lub odnotowano straty, jak i w innej jurysdykcji („podwójne odliczenie”);
- b) odliczenie płatności od podstawy opodatkowania ma miejsce w jurysdykcji, w której płatność ma swoje źródło, bez odpowiadającego mu ujęcia do celów podatkowych tej samej płatności w drugiej jurysdykcji („odliczenie bez rozpoznania przychodu”);
- c) w przypadku różnic w traktowaniu obecności handlowej jako stałego zakładu, nieopodatkowanie dochodu, który ma swoje źródło w jednej jurysdykcji, bez odpowiedniego ujęcia dla celów podatkowych tego samego dochodu w drugiej jurysdykcji („nieopodatkowanie bez rozpoznania przychodu”).

Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych zachodzą jedynie w zakresie, w jakim te same płatności odliczone, koszty poniesione lub straty odnotowane w dwóch jurysdykcjach przekraczają kwotę dochodu, który jest ujęty w obydwu jurysdykcjach i który można przypisać temu samemu źródłu.

Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych obejmują także przeniesienie instrumentu finansowego w ramach uzgodnienia strukturalnego obejmującego podatnika, w przypadku gdy dochód bazowy z tytułu przeniesionego instrumentu podatkowego jest traktowany do celów podatkowych jako dochód uzyskany równocześnie przez więcej niż jedną ze stron uzgodnienia, które są rezydentami do celów podatkowych w różnych jurysdykcjach, co prowadzi do jednego z poniższych rezultatów:

- a) odliczenie płatności związanej z dochodem bazowym bez odpowiadającego mu ujęcia takiej płatności do celów podatkowych, chyba że ten dochód bazowy jest uwzględniony w podlegającym opodatkowaniu dochodzie jednej ze stron;
- b) uzyskanie ulgi z tytułu podatku u źródła od płatności pochodzącej z przeniesionego instrumentu finansowego przez więcej niż jedną zainteresowaną stronę;

Poprawka

(31) „rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych” oznacza rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych zdefiniowane w art. 2 pkt 9) rozporządzenia (UE) nr 2016/1164;

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 32

Tekst proponowany przez Komisję

- (32) „uzgodnienie strukturalne” oznacza uzgodnienie dotyczące rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych, w ramach którego rozbieżności są wliczone w warunki uzgodnienia, lub uzgodnienie, którego celem było stworzenie rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych, chyba że nie można zasadnie oczekiwać, że podatnik lub przedsiębiorstwo powiązane byli świadomi rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych i nie mieli udziału w korzyściach podatkowych wynikających z tych rozbieżności;

Poprawka

skreśla się

Poprawka 35
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 33 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (33a) „stały zakład cyfrowy” oznacza znaczną obecność cyfrową podatnika, który świadczy usługi w obrębie jurysdykcji ukierunkowane na konsumentów lub przedsiębiorstwa w tej jurysdykcji, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 5 pkt 2a);

Poprawka 36
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 1 – punkt 33 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (33b) „europejski numer identyfikacji podatkowej” lub „NIP” oznacza numer zdefiniowany w komunikacie Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. zawierającym plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania;

Poprawka 37
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 66 w celu ustanowienia definicji dalszych pojęć.

Poprawka

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 66 w celu **aktualizacji bieżących definicji lub** ustanowienia definicji dalszych pojęć.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

1. Uznaje się, że podatnik posiada stały zakład w państwie członkowskim innym niż **państwo członkowskie**, w którym jest on rezydentem do celów podatkowych, gdy posiada on w tym innym państwie członkowskim stałe miejsce prowadzenia działalności, przez które – całkowicie lub częściowo – prowadzi działalność gospodarczą, w tym w szczególności:

Poprawka

1. Uznaje się, że podatnik posiada stały zakład, **w tym stały zakład cyfrowy**, w państwie członkowskim innym niż **jurysdykcja**, w której jest on rezydentem do celów podatkowych, gdy posiada on w tym innym państwie członkowskim stałe miejsce prowadzenia działalności **lub jest obecny na jego rynku cyfrowym**, przez które – całkowicie lub częściowo – prowadzi działalność gospodarczą, w tym w szczególności:

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 39
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – litera fa (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

fa) platformę cyfrową lub inny model działalności cyfrowej polegający na gromadzeniu i wykorzystywaniu danych do celów komercyjnych.

Poprawka 40
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. W przypadku podatnika będącego rezydentem jednej jurysdykcji, który oferuje lub udziela dostępu do platformy cyfrowej takiej jak aplikacja elektroniczna, baza danych, internetowa platforma handlowa lub przestrzeń do przechowywania danych bądź oferuje wyszukiwarkę lub usługi reklamowe na stronie internetowej lub w aplikacji elektronicznej, uznaje się, iż podatnik ten posiada stały zakład cyfrowy w innym państwie członkowskim niż jego rezydencja podatkowa, jeżeli łączna kwota dochodów tego podatnika lub przedsiębiorstwa powiązanego ze zdalnych transakcji wygenerowana przez wyżej wymienione platformy cyfrowe w jurysdykcji, której nie jest on rezydentem, przekracza 5000000 EUR rocznie i jeżeli spełniony został jeden z poniższych warunków:

- a) co najmniej 1000 zarejestrowanych użytkowników indywidualnych w ujęciu miesięcznym, którzy mają miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż rezydencja podatkowa podatnika i którzy zalogowali się na platformę cyfrową podatnika lub odwiedzili ją;*
- b) miesięcznie zawieranych jest co najmniej 1000 cyfrowych umów z klientami lub użytkownikami, których miejsce zamieszkania jest różne od rezydencji podatkowej podatnika w roku podatkowym;*
- c) ilość treści cyfrowych zebranych przez podatnika w danym roku podatkowym przekracza 10 % wszystkich treści cyfrowych przechowywanych przez grupę.*

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 66 w celu zmiany niniejszej dyrektywy przez dostosowanie czynników, o których mowa lit. a), b) i c) niniejszego ustępu w zależności od postępów poczynionych w ramach umów międzynarodowych.

Jeżeli oprócz określonego w pierwszym akapicie niniejszego ustępu progu opartego na dochodach co najmniej jeden z trzech powyższych czynników cyfrowych określonych w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu ma zastosowanie do podatnika w danym państwie członkowskim, uznaje się, że podatnik ten posiada stały zakład w tym państwie członkowskim.

Podatnik jest zobowiązany do przekazywania organom podatkowym wszystkich informacji istotnych przy określeniu stałego zakładu lub cyfrowego zakładu zgodnie z niniejszym artykułem.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 41
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Oprócz kwot podlegających odliczeniu jako koszty badań i rozwoju zgodnie z ust. 2, podatnik może również dodatkowo odliczyć, za każdy rok podatkowy, 50 % takich kosztów, z wyjątkiem kosztów dotyczących ruchomych rzeczowych aktywów trwałych, poniesionych w ciągu danego roku. Jeżeli koszty badań i rozwoju przekraczają kwotę 20000000 EUR, podatnik może odliczyć 25 % nadwyżki.

Poprawka

W przypadku kosztów badań i rozwoju w wysokości do 20000000 EUR i związanych z pracownikami i płacami, podwykonawcami, pracownikami tymczasowymi i freelancerami podatnik otrzymuje ulgę podatkową wynoszącą 10 % poniesionych kosztów.

Poprawka 42
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego podatnik może dodatkowo odliczyć 100 % kosztów badań i rozwoju do kwoty 20000000 EUR, jeśli spełnia on wszystkie poniższe warunki:

- a) jest przedsiębiorstwem nienotowanym na rynku regulowanym, zatrudnia mniej niż 50 pracowników, a jego roczny obrót lub roczna suma bilansowa nie przekracza 10000000 EUR;
- b) nie figuruje w rejestrze przedsiębiorców dłużej niż pięć lat. Jeżeli podatnik nie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców, okres pięciu lat może rozpocząć bieg w chwili, gdy przedsiębiorstwo zaczyna prowadzić działalność gospodarczą albo zaczyna podlegać opodatkowaniu z tytułu jej prowadzenia;
- c) nie powstał w drodze połączenia;
- d) nie ma żadnych przedsiębiorstw powiązanych.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 43
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję

[...]

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera b**

Tekst proponowany przez Komisję

- b) 50 % kosztów reprezentacji, do kwoty nieprzekraczającej [x] % przychodów w roku podatkowym;

Poprawka

- b) 50 % kosztów reprezentacji, **które są zwyczajowe, konieczne i bezpośrednio związane lub powiązane z działalnością gospodarczą podatnika**, do kwoty nieprzekraczającej [x] % przychodów w roku podatkowym;

Poprawka 45**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera c**

Tekst proponowany przez Komisję

- c) przeniesienie zysków zatrzymanych na pozostałe kapitały stanowiące część kapitału własnego przedsiębiorstwa;

Poprawka

- c) przeniesienie zysków zatrzymanych na pozostałe kapitały stanowiące część kapitału własnego przedsiębiorstwa, **innych niż zyski zatrzymane do rezerwy przez przedsiębiorstwa spółdzielcze i konsorcja spółdzielcze, zarówno podczas bieżącej działalności przedsiębiorstwa, jak i po jej zakończeniu, zgodnie z krajowymi przepisami podatkowymi**;

Poprawka 46**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 12 – ustęp 1 – litera ja (nowa)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- ja) wydatki na rzecz beneficjentów mających siedzibę w państwach figurujących w unijnym wykazie jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych (zwanym również „rajami podatkowymi”);**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 47
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego podlega odliczeniu w roku podatkowym, w którym koszty te zostały poniesione, do wysokości **30 %** wyniku finansowego podatnika przed uwzględnieniem odsetek, opodatkowania, deprecjacji i amortyzacji (EBITDA), lub do wysokości **3000000 EUR**, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

Poprawka

Nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego podlega odliczeniu w roku podatkowym, w którym koszty te zostały poniesione, do wysokości **10 %** wyniku finansowego podatnika przed uwzględnieniem odsetek, opodatkowania, deprecjacji i amortyzacji (EBITDA), lub do wysokości **1000000 EUR**, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

Poprawka 48
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 – ustęp 2 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Do celów niniejszego artykułu, jeżeli podatnikowi zezwolono działać w imieniu grupy lub nałożono na niego taki wymóg, zgodnie z definicją w przepisach regulujących krajowy system opodatkowania grup, cała grupa jest traktowana jako podatnik. W takim przypadku nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego i EBITDA są obliczane dla całej grupy. Kwota **3000000 EUR** również odnosi się do całej grupy.

Poprawka

Do celów niniejszego artykułu, jeżeli podatnikowi zezwolono działać w imieniu grupy lub nałożono na niego taki wymóg, zgodnie z definicją w przepisach regulujących krajowy system opodatkowania grup, cała grupa jest traktowana jako podatnik. W takim przypadku nadwyżka kosztów finansowania zewnętrznego i EBITDA są obliczane dla całej grupy. Kwota **1000000 EUR** również odnosi się do całej grupy.

Poprawka 49
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 13 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. Nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego, której nie można odliczyć w danym roku podatkowym, przenosi się **na przyszłe okresy bez ograniczeń czasowych**.

Poprawka

6. Nadwyżkę kosztów finansowania zewnętrznego, której nie można odliczyć w danym roku podatkowym, przenosi się **przez okres pięciu lat**.

Poprawka 50
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14a

Szczególne wyjątki

Zyski zatrzymane do rezerwy przez przedsiębiorstwa spółdzielcze i konsorcja spółdzielcze, zarówno podczas bieżącej działalności przedsiębiorstwa, jak i po zakończeniu działalności, a także świadczenia przyznawane przez przedsiębiorstwa spółdzielcze i konsorcja spółdzielcze na rzecz swoich członków podlegają odliczeniu, o ile odliczenie jest dopuszczalne na mocy krajowych przepisów podatkowych.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 51
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 29

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 29

Opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu

1. Kwota równa wartości rynkowej przenoszonych aktywów (w chwili ich przeniesienia), pomniejszona o ich wartość do celów podatkowych, jest traktowana jak osiągnięte przychody w każdej z następujących sytuacji:

- a) podatnik przenosi aktywa ze swojej siedziby zarządu do stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim;
 - b) podatnik przenosi aktywa ze swojego stałego zakładu w państwie członkowskim do swojej siedziby głównej lub innego stałego zakładu w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, o ile państwo członkowskie stałego zakładu nie ma już prawa do opodatkowania przenoszonych aktywów ze względu na przeniesienie;
 - c) podatnik przenosi swoją rezydencję podatkową do innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, z wyłączeniem aktywów, które pozostają faktycznie powiązane ze stałym zakładem w pierwszym państwie członkowskim;
 - d) podatnik przenosi działalność gospodarczą prowadzoną przez swój stały zakład z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego lub do państwa trzeciego, o ile państwo członkowskie stałego zakładu nie ma już prawa do opodatkowania przenoszonych aktywów ze względu na przeniesienie.
2. W przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub działalności gospodarczej prowadzonej przez stały zakład do innego państwa członkowskiego, państwo to przyjmuje wartość ustaloną przez państwo członkowskie podatnika lub stałego zakładu jako wartość początkową aktywów do celów podatkowych.

3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do przenoszenia aktywów w związku z finansowaniem dotyczącym papierów wartościowych, do aktywów przekazywanych jako zabezpieczenie ani w przypadku gdy przeniesienie aktywów jest dokonywane w celu spełnienia ostrożnościowych wymogów kapitałowych lub na potrzeby zarządzania płynnością i gdy aktywa mają powrócić do państwa członkowskiego podmiotu przenoszącego w terminie 12 miesięcy.

Poprawka

Artykuł 29

Opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia aktywów, rezydencji podatkowej lub stałego zakładu

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają zasady dotyczące opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania do celów podatkowych określone w dyrektywie (UE) 2016/1164.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 41 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Straty poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego rezydentem lub przez stały zakład podatnika niebędącego rezydentem mogą zostać przeniesione na przyszłe okresy i odliczone w kolejnych latach podatkowych, **o ile niniejsza dyrektywa nie stanowi inaczej.**

Poprawka

1. Straty poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego rezydentem lub przez stały zakład podatnika niebędącego rezydentem mogą zostać przeniesione na przyszłe okresy i odliczone w kolejnych latach podatkowych **przez okres maksymalnie pięciu lat.**

Poprawka 53

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 42

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 42

Mechanizm kompensowania strat i wyrównanie

1. **Podatnik będący rezydentem, który po odliczeniu strat zgodnie z art. 41 jest nadal rentowny, może dodatkowo odliczyć straty poniesione w tym samym roku podatkowym przez jego kwalifikujące się jednostki bezpośrednio zależne, zgodnie z art. 3 ust. 1, lub przez stałe zakłady znajdujące się w innych państwach członkowskich. Takie kompensowanie strat przysługuje przez ograniczony okres zgodnie z ust. 3 i 4 niniejszego artykułu.**

2. **Odliczenie jest proporcjonalne do udziału podatnika będącego rezydentem w jego kwalifikujących się jednostkach zależnych, zgodnie z art. 3 ust. 1, oraz pełne w przypadku stałych zakładów. Obniżenie podstawy opodatkowania podatnika będącego rezydentem w żadnym wypadku nie może prowadzić do powstania wartości ujemnej.**

3. **Podatnik będący rezydentem dolicza do swojej podstawy opodatkowania, do wysokości kwoty poprzednio odliczonej jako strata, wszelkie późniejsze zyski osiągnięte przez jego kwalifikujące się jednostki zależne, zgodnie z art. 3 ust. 1, lub przez stałe zakłady.**

4. **Straty odliczone zgodnie z ust. 1 i 2 automatycznie włącza się z powrotem do podstawy opodatkowania podatnika będącego rezydentem w każdej z następujących sytuacji:**

- a) **jeśli pod koniec piątego roku podatkowego po roku, w którym straty zaczęły podlegać odliczeniu, do podstawy opodatkowania nie włączono z powrotem żadnych zysków lub włączone zyski nie odpowiadają pełnej kwocie odliczonych strat;**
- b) **jeśli kwalifikująca się jednostka zależna, o której mowa w art. 3 ust. 1, została sprzedana, znajduje się w stanie likwidacji lub została przekształcona w stały zakład;**
- c) **jeśli stały zakład został sprzedany, znajduje się w stanie likwidacji lub został przekształcony w jednostkę zależną;**
- d) **jeśli jednostka dominująca przestała spełniać wymagania określone w art. 3 ust. 1.**

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 54
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 45 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka
Artykuł 45a

Faktyczne obciążenie podatkowe

Tak długo, jak obowiązuje próg przewidziany w art. 2 ust. 1 lit. c), państwa członkowskie monitorują i publikują faktyczne obciążenie podatkowe małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw wielonarodowych we wszystkich państwach członkowskich, tak aby państwa członkowskie mogły zapewnić równe warunki działania dla porównywalnych przedsiębiorstw w całej Unii i zmniejszyć obciążenie administracyjne oraz koszty dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Poprawka 55
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 53 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 8 lit. c) i d) podatnik nie może zostać zwolniony z podatku od dochodów zagranicznych, które otrzymał w ramach wypłaty podzielonych zysków od podmiotu z państwa trzeciego lub jako przychody ze zbycia udziałów (akcji) posiadanych w podmiocie w państwie trzecim, w przypadku, gdy dany podmiot podlega w państwie, w którym jest rezydentem do celów podatkowych, ustawowej stawce podatku od osób prawnych niższej niż **połowa ustawowej stawki podatkowej, którą zostały objęty dany podatnik** w związku z takimi dochodami zagranicznymi w państwie członkowskim, gdzie jest rezydentem do celów podatkowych.

Poprawka

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 8 lit. c) i d) podatnik nie może zostać zwolniony z podatku od dochodów zagranicznych, które **nie pochodzą z aktywnej działalności gospodarczej i które podatnik** otrzymał w ramach wypłaty podzielonych zysków od podmiotu z państwa trzeciego lub jako przychody ze zbycia udziałów (akcji) posiadanych w podmiocie w państwie trzecim, w przypadku gdy dany podmiot podlega w państwie, w którym jest rezydentem do celów podatkowych, ustawowej stawce podatku od osób prawnych niższej niż **15 %** w związku z takimi dochodami zagranicznymi w państwie członkowskim, gdzie jest rezydentem do celów podatkowych.

Poprawka 56
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 53 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli ustęp 1 ma zastosowanie, podatnik podlega podatkowi od dochodów zagranicznych, a podatek zapłacony w państwie trzecim jest odliczany od jego zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim, w którym podatnik jest rezydentem do celów podatkowych. Odliczenie to nie może przekraczać kwoty podatku – obliczonego przed odliczeniem – i związanego z dochodem, który może zostać opodatkowany.

Poprawka

2. Jeżeli ustęp 1 ma zastosowanie, podatnik podlega podatkowi od dochodów zagranicznych, a podatek zapłacony w państwie trzecim jest odliczany od jego zobowiązania podatkowego w państwie członkowskim, w którym podatnik jest rezydentem do celów podatkowych. Odliczenie to nie może przekraczać kwoty podatku – obliczonego przed odliczeniem – i związanego z dochodem, który może zostać opodatkowany. **Aby skorzystać z takiego odliczenia podatnik będzie musiał udowodnić swoim organom podatkowym, że dochód zagraniczny pochodzi z aktywnej działalności gospodarczej, co potwierdzić może zaświadczenie wydane w tym celu przez zagraniczne organy podatkowe.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 58

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 58

Przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania

1. Do celów obliczania podstawy opodatkowania na podstawie przepisów niniejszej dyrektywy państwo członkowskie nie uwzględnia jednostkowych ani seryjnych uzgodnień, które – z uwagi na to, że głównym celem ich wprowadzenia było uzyskanie korzyści podatkowej sprzecznej z przedmiotem lub celem niniejszej dyrektywy – są nierzeczywiste, wzięwszy pod uwagę wszystkie stosowne fakty i okoliczności. Jednostkowe uzgodnienie może obejmować więcej niż jeden etap lub więcej niż jedną część.

2. Na użytek ust. 1 jednostkowe lub seryjne uzgodnienie uznaje się za nierzeczywiste w zakresie, w jakim nie jest ono wprowadzane z uzasadnionych powodów handlowych, które odzwierciedlają rzeczywistość ekonomiczną.

3. Uzgodnienia jednostkowe lub seryjne, które nie są brane pod uwagę zgodnie z ust. 1, są traktowane do celów obliczenia podstawy opodatkowania odpowiednio do ich ekonomicznego charakteru.

Poprawka

Artykuł 58

Przepisy ogólne przeciw unikaniu opodatkowania

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie ma klauzula ogólna przeciwdziałająca unikaniu opodatkowania określona w dyrektywie (UE) 2016/1164.

Poprawka 58

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 59 – ustęp 1 – akapit 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

podmiot lub stały zakład, którego zyski nie podlegają opodatkowaniu lub są zwolnione z podatku w państwie członkowskim jego siedziby głównej, jest traktowany jako kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne, gdy spełnione są następujące warunki:

Poprawka

Państwo członkowskie podatnika traktuje podmiot lub stały zakład, którego zyski nie podlegają opodatkowaniu lub są zwolnione z podatku w tym państwie członkowskim, jako kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne, gdy spełnione są następujące warunki:

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 59 – ustęp 1 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

- b) **podatek od osób prawnych faktycznie płacony przez podmiot lub stały zakład od jego zysków jest niższy niż różnica między podatkiem od osób prawnych, który zostałby pobrany od zysków podmiotu lub stałego zakładu na podstawie przepisów niniejszej dyrektywy, a podatkiem od osób prawnych faktycznie płaconym od tych zysków przez podmiot lub stały zakład.**

Poprawka

- b) **zyski podmiotu podlegają stawce podatku od osób prawnych niższej niż 15 %; stawka ta jest szacowana na podstawie zysku przed zastosowaniem operacji wprowadzonych przez te państwa w celu zmniejszenia podstawy opodatkowania podlegającej tej stawce; stawka ta podlega co roku przeglądowi w oparciu o rozwój sytuacji w handlu międzynarodowym.**

Poprawka 60

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 59 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Do celów akapitu pierwszego lit. b), przy obliczaniu podatku od osób prawnych, który byłby pobrany od zysków podmiotu na podstawie przepisów dyrektywy w państwie członkowskim podatnika, nie są uwzględniane dochody stałego zakładu podmiotu, który nie podlega opodatkowaniu lub jest zwolniony z podatku w jurysdykcji podatkowej kontrolowanego przedsiębiorstwa zagranicznego.

Poprawka

skreśla się

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 59 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. W **sytuacji** gdy podmiot lub stały zakład **jest traktowany** jako kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne na mocy ust. 1, **niepodzielony dochód podmiotu lub stałego zakładu podlega opodatkowaniu w zakresie, w jakim pochodzi z następujących kategorii:**

- a) odsetki lub inne dochody generowane przez aktywa finansowe;
- b) opłaty licencyjne lub inne dochody wygenerowane przez własność intelektualną;
- c) dywidendy i dochody ze zbycia udziałów (akcji);
- d) dochody z leasingu finansowego;
- e) dochody z działalności ubezpieczeniowej, bankowej oraz innej działalności finansowej;
- f) dochody od przedsiębiorstw, które czerpią zyski z transakcji zakupu i sprzedaży towarów i usług dokonywanych z przedsiębiorstwami powiązаныmi i które nie wytwarzają wartości dodanej pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma.

Akapitu pierwszego nie stosuje się w odniesieniu do kontrolowanego przedsiębiorstwa zagranicznego, będącego rezydentem lub znajdującego się w państwie członkowskim lub w państwie trzecim będącym stroną porozumienia EOG, jeśli to kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne zostało ustanowione z uzasadnionych powodów handlowych odzwierciedlających rzeczywistość gospodarczą. Do celów niniejszego artykułu działalność kontrolowanego przedsiębiorstwa zagranicznego odzwierciedla rzeczywistość gospodarczą w zakresie, w jakim działalność ta jest wspomagana odpowiednim personelem, wyposażeniem, aktywami i pomieszczeniami.

Poprawka

2. 2. W **przypadku** gdy podmiot lub stały zakład **są traktowane** jako kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne na mocy ust. 1, **państwo członkowskie podatnika uwzględnia w podstawie opodatkowania:**

- a) niepodzielony dochód podmiotu lub dochód stałego zakładu pochodzący z następujących kategorii:
 - (i) odsetki lub inne dochody generowane przez aktywa finansowe;
 - (ii) opłaty licencyjne lub inne dochody wygenerowane przez własność intelektualną;
 - (iii) dywidendy i dochody ze zbycia udziałów (akcji);
 - (iv) dochody z leasingu finansowego;
 - (v) dochody z działalności ubezpieczeniowej, bankowej oraz innej działalności finansowej;
 - (vi) dochody od przedsiębiorstw, które czerpią zyski z transakcji zakupu i sprzedaży towarów i usług dokonywanych z przedsiębiorstwami powiązаныmi i które nie wytwarzają wartości dodanej pod względem ekonomicznym lub wartość ta jest znikoma.
- b) **niepodzielony dochód podmiotu lub stałego zakładu pochodzący z nierzeczywistych uzgodnień, które wprowadzono głównie w celu uzyskania korzyści podatkowej.**

Niniejsza litera nie ma zastosowania, jeżeli kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne prowadzi istotną działalność gospodarczą wspomaganą personelem, wyposażeniem, aktywami i pomieszczeniami, o czym świadczą stosowne fakty i okoliczności. W przypadku gdy kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne jest rezydentem lub znajduje się w państwie trzecim, który nie jest stroną Porozumienia EOG, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu poprzedniego akapitu; lub

Na użytek niniejszej litery jednostkowe uzgodnienie lub ich szereg uznaje się za nierzeczywiste, jeżeli dany podmiot lub stały zakład nie byłby właścicielem aktywów lub nie podejmowałby ryzyka, dzięki któremu generowana jest całość lub część dochodów, gdyby nie był kontrolowany przez spółkę, która wykonuje związane z tymi aktywami i ryzykami funkcje decyzyjne i zarządcze oraz odgrywające zasadniczą rolę w generowaniu dochodów kontrolowanej spółki.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 62
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 59 – ustęp 3 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Podmiot lub stały zakład nie jest traktowany jako kontrolowane przedsiębiorstwo zagraniczne, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie więcej niż jedna trzecia dochodu uzyskanego przez ten podmiot lub stały zakład jest objęta zakresem kategorii ujętych w ust. 2 lit. a)–f).

Poprawka

W przypadku gdy, na mocy przepisów państwa członkowskiego, podstawa opodatkowania podatnika obliczana jest zgodnie z ust. 2 lit. a), dane państwo członkowskie może postanowić, że nie będzie traktować podmiotu lub stałego zakładu jako kontrolowanej spółki zagranicznej zgodnie z ust. 1, jeżeli jedna trzecia lub mniejsza część dochodu uzyskanego przez ten podmiot lub stały zakład jest objęta zakresem kategorii ujętych w ust. 2 lit. a).

Poprawka 63
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 59 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Przedsiębiorstwa finansowe nie są traktowane jako kontrolowane przedsiębiorstwa zagraniczne na mocy ust. 1, jeżeli nie więcej niż jedna trzecia dochodu uzyskanego przez ten podmiot lub stały zakład, objętego zakresem kategorii ujętych w ust. 2 lit. a)–f), pochodzi z transakcji z danym podatnikiem lub jego przedsiębiorstwami powiązanymi.

Poprawka

W przypadku gdy, na mocy przepisów państwa członkowskiego, podstawa opodatkowania podatnika obliczana jest zgodnie z ust. 2 lit. a), dane państwo członkowskie może postanowić, że nie będzie traktować przedsiębiorstw finansowych jako kontrolowanych spółek zagranicznych, jeżeli jedna trzecia lub mniejsza część dochodu tego podmiotu z tytułu kategorii ujętych w ust. 2 lit. a) pochodzi z transakcji z danym podatnikiem lub jego przedsiębiorstwami powiązanymi.

Poprawka 64
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 59 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania ust. 2 lit. b) podmiot lub stały zakład:

- a) którego wynik finansowy brutto nie przekracza 750000 EUR, a dochód inny niż dochód ze sprzedaży towarów i świadczenia usług nie przekracza 75000 EUR; lub
- b) którego wynik finansowy brutto nie przekracza 10 % jego kosztów operacyjnych za dany okres rozliczeniowy.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b) koszty operacyjne nie mogą obejmować kosztów towarów sprzedawanych poza państwem, w którym dany podmiot jest rezydentem, lub w którym znajduje się stały zakład, do celów podatkowych, ani płatności na rzecz przedsiębiorstw powiązanych.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 65
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 61

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 61

Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych między państwami członkowskimi prowadzi do podwójnego odliczenia tych samych płatności, kosztów lub strat, odliczenie przyznawane jest wyłącznie w państwie członkowskim, w którym płatność ma swoje źródło, poniesiono koszty lub odnotowano straty.

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych dotycząca państwa trzeciego prowadzi do podwójnego odliczenia tych samych płatności, kosztów lub strat, zainteresowane państwo członkowskie odmawia odliczenia takich płatności, kosztów lub strat, chyba że uczyniło to już państwo trzecie.

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych między państwami członkowskimi prowadzi do odliczenia bez rozpoznania przychodu, państwo członkowskie płatnika odmawia odliczenia takiej płatności.

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych dotycząca państwa trzeciego prowadzi do odliczenia bez rozpoznania przychodu:

- a) jeżeli dana płatność ma swoje źródło w państwie członkowskim, państwo to odmawia odliczenia; lub
- b) jeżeli płatność ma swoje źródło w państwie trzecim, zainteresowane państwo członkowskie wymaga od podatnika, aby uwzględnił ją w podstawie opodatkowania, chyba że państwo trzecie odmówiło już odliczenia lub zażądało uwzględnienia tej płatności.

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych między państwami członkowskimi dotycząca stałego zakładu prowadzi do nieopodatkowania bez rozpoznania przychodu, państwo członkowskie, w którym podatnik jest rezydentem do celów podatkowych, wymaga od podatnika aby uwzględnił w podstawie opodatkowania dochód przypisany stałemu zakładowi.

W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych dotycząca stałego zakładu znajdującego się w państwie trzecim prowadzi do nieopodatkowania bez rozpoznania przychodu, zainteresowane państwo członkowskie wymaga od podatnika aby uwzględnił w podstawie opodatkowania dochód przypisany stałemu zakładowi znajdującemu się w tym państwie trzecim.

4. W zakresie, w jakim płatność podatnika na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego w państwie trzecim jest bezpośrednio lub pośrednio potrącana od płatności, kosztów lub strat, które – wskutek rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych – podlegają odliczeniu w dwóch różnych jurysdykcjach poza Unią, państwo członkowskie podatnika odmawia odliczenia od podstawy opodatkowania płatności podatnika na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego w państwie trzecim, chyba że jedno z zainteresowanych państw trzecich odmówiło już odliczenia płatności, kosztów lub strat, które podlegałyby odliczeniu w dwóch różnych jurysdykcjach.

Poprawka

Artykuł 61

Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają zasady określone art. 9 dyrektywy (UE) 2016/1164 dotyczące rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. W zakresie, w jakim odpowiednie ujęcie płatności podatnika na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego znajdującego się w państwie trzecim, która podlega odliczeniu, jest bezpośrednio lub pośrednio potrącana od płatności, która – wskutek rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych – nie jest uwzględniana przez odbiorcę płatności w jego podstawie opodatkowania, państwo członkowskie podatnika odmawia odliczenia od podstawy opodatkowania płatności podatnika na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego znajdującego się w państwie trzecim, chyba że jedno z zainteresowanych państw trzecich odmówiło już odliczenia takiej nieuwzględnionej płatności.

6. W zakresie, w jakim rozbieżność w kwalifikacji struktur hybrydowych prowadzi do uzyskania ulgi z tytułu podatku u źródła od płatności pochodzącej z przeniesionego instrumentu finansowego przez więcej niż jedną zainteresowaną stronę, państwo członkowskie podatnika ogranicza korzyść płynącą z takiej ulgi proporcjonalnie do dochodu netto podlegającego opodatkowaniu związanego z taką płatnością.

7. Do celów niniejszego artykułu „płatnik” oznacza podmiot lub stały zakład, w którym płatność ma swoje źródło, poniesiono koszty lub odnotowano straty.

Poprawka 66

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 61 a – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Rozbieżności w zakresie rezydencji podatkowej

Rozbieżności w kwalifikacji odwróconych struktur hybrydowych

Poprawka 67

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 61 a – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

W zakresie, w jakim płatności, koszty lub straty podatnika, który jest rezydentem do celów podatkowych zarówno w państwie członkowskim, jak i w państwie trzecim, podlegają – zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego i państwa trzeciego – odliczeniu od podstawy opodatkowania w obu jurysdykcjach, a te płatności, koszty lub straty mogą być potrącone w państwie członkowskim podatnika od podlegającego opodatkowaniu dochodu, który nie jest uwzględniony w tym państwie trzecim, państwo członkowskie podatnika odmawia odliczenia takich płatności, kosztów lub strat, chyba uczyniło to już państwo trzecie.

Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie traktują rozbieżności w kwalifikacji odwróconych struktur hybrydowych zgodnie z art. 9a dyrektywy (UE) 2016/1164.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 68
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 65 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 65a

Europejski numer identyfikacji podatkowej

Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy dotyczący zharmonizowanego, wspólnego europejskiego numeru identyfikacji podatkowej, aby zapewnić efektywniejszą i bardziej rzetelną automatyczną wymianę informacji podatkowych w obrębie Unii.

Poprawka 69
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 65 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 65b

Obowiązkowa automatyczna wymiana informacji w sprawach podatkowych

W celu zagwarantowania pełnego i właściwego stosowania niniejszej dyrektywy wymiana informacji w sprawach podatkowych jest obowiązkowa i automatyczna zgodnie z tym, co przewidziano w dyrektywie Rady 2011/16/UE^(1a).

Państwa członkowskie przydzielają odpowiedni personel, wiedzę fachową i zasoby budżetowe swoim krajowym administracjom podatkowym, jak również zasoby na szkolenie personelu administracji podatkowej w zakresie transgranicznej współpracy podatkowej oraz automatycznej wymiany informacji, aby zapewnić pełne wdrożenie niniejszej dyrektywy.

^(1a) *Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.Ú. L 64 z 11.3.2011, s. 1).*

Poprawka 70
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 66 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. 11 ust. 6, art. 32 ust. 5 i art. 40, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. 5 ust. 2a, art. 32 ust. 5 i art. 40, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 71
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 66 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. **11** ust. 6, art. 32 ust. 5 i art. 40, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. **5** ust. **2a**, art. 32 ust. 5 i art. 40, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

Poprawka 72
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 66 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. **11** ust. 6, art. 32 ust. 5 i art. 40 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie [two months] od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [two months] z inicjatywy Rady.

Poprawka

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 5, art. **5** ust. **2a**, art. 32 ust. 5 i art. 40 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie [two months] od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o [two months] z inicjatywy Rady.

Poprawka 73
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 66 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 66a

Środki przeciwdziałające nadużyciom postanowień konwencji podatkowych

Państwa członkowskie dokonują zmiany swoich dwustronnych konwencji podatkowych zgodnie z niniejszą dyrektywą, aby zagwarantować, że konwencje te zawierają wszystkie poniższe elementy:

- a) klauzulę gwarantującą zobowiązanie się przez obie strony konwencji do określenia środków, dzięki którym podatki będą płacone tam, gdzie prowadzona jest działalność gospodarcza i tworzona jest wartość;
- b) addendum wyjaśniające, że celem dwustronnych konwencji, poza unikaniem podwójnego opodatkowania, jest przeciwdziałanie uchylaniu się od opodatkowania i agresywnemu planowaniu podatkowemu;
- c) klauzulę dotyczącą testu celu głównego opartą na klauzuli ogólnej przeciwdziałającej unikaniu opodatkowania.

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 74
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 68 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 68a**Monitorowanie**

Komisja monitoruje sytuację i publikuje wnioski w sprawie jednolitego wdrażania niniejszej dyrektywy, aby zapewnić jednolitą interpretację przewidzianych w niej środków przez państwa członkowskie.

Poprawka 75
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 69

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 69**Artykuł 69****Przegląd**

Po upływie pięciu lat od daty wejścia niniejszej dyrektywy w życie Komisja **dokonyuje przeglądu jej stosowania i składa Radzie sprawozdanie dotyczące jej funkcjonowania.**

Po upływie pięciu lat od daty wejścia niniejszej dyrektywy w życie Komisja **ocenia funkcjonowanie dyrektywy.**

Niezależnie od akapitu pierwszego, po trzech latach od wejścia w życie niniejszej dyrektywy Komisja bada funkcjonowanie art. 11 i rozważa skorygowanie definicji oraz kalibrację AGI. Komisja przeprowadza dogłębną analizę tego, jak AGI może zachęcić przedsiębiorstwa uprawnione do decydowania się na stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy do kapitałowego finansowania swojej działalności.

Komisja przekazuje swoje wnioski państwom członkowskim w celu uwzględnienia **ich** podczas opracowywania i wprowadzania w życie krajowych systemów podatków od osób prawnych.

Sprawozdanie z wdrożenia i przegląd

La Commission **évalue le fonctionnement** de la présente directive cinq ans après son entrée en vigueur

Komisja **przekazuje swoje wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w postaci sprawozdania z wdrożenia. Sprawozdanie to zawiera analizę wszystkich poniższych zagadnień:**

- a) **wplywu tego systemu na dochody podatkowe państw członkowskich;**
- b) **wad i zalet systemu z perspektywy małych i średnich przedsiębiorstw;**
- c) **wplywu na sprawiedliwe pobieranie podatku między państwami członkowskimi;**
- d) **wplywu na cały rynek wewnętrzny, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami podlegającymi nowym przepisom ustanowionym w niniejszej dyrektywie;**
- e) **liczby przedsiębiorstw objętych okresem przejściowym.**

Komisja dokonuje, po 10 latach od wejścia niniejszej dyrektywy w życie, przeglądu jej stosowania i składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania niniejszej dyrektywy.

Komisja przekazuje swoje wnioski **w sprawozdaniu przedstawianym Parlamentowi Europejskiemu i państwom członkowskim** w celu uwzględnienia **tych wniosków** podczas opracowywania i wprowadzania w życie krajowych systemów podatków od osób prawnych, **któremu towarzyszy w razie potrzeby wniosek ustawodawczy zmieniający niniejszą dyrektywę.**

Czwartek, 15 marca 2018 r.

Poprawka 76
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 70 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia **2018** r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Poprawka

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia **2019** r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Poprawka 77
Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 70 – ustęp 1 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia **2019** r.

Poprawka

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia **2020** r.
